

beschikking

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Zuidersingel 3
8911 AV Leeuwarden
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T (088) 797 44 00
F (088) 797 44 12
www.rijkswaterstaat.nl

Datum	28 februari 2017
Nummer	RWS-2017/6517
Onderwerp	Wijziging watervergunning Holland Malt in verband met uitbreiding capaciteit mouterij

---

Datum
28 februari 2017

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Milieu heeft op 2 december 2015 een aanvraag ontvangen van Holland Malt BV om de vergunning van 25 februari 2004, kenmerk DNN 2004/1037, als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem te wijzigen.

De aanvraag betreft een wijziging voor het brengen van stoffen, afkomstig van Holland Malt BV, gelegen aan de Westlob 4 te Eemshaven in de Julianahaven. De Julianahaven is onderdeel van de Eemshaven. Aanleiding voor de wijziging betreft een uitbreiding van de mouterij naar 280.000 ton per jaar. In verband hiermee wordt ook de waterzuivering uitgebreid.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer RWS-2015/52450.

Rijkswaterstaat heeft op 15 januari 2016 een verzoek gedaan om de aanvraag aan te vullen. Deze informatie is op 17 oktober 2016 ontvangen. De procedure is daarmee 10 maanden opgeschort.

Aansluitend heeft Rijkswaterstaat de beslistermijn op de aanvraag opgeschort tot uiterlijk 1 maart 2017 (brief van 1 december 2016 met kenmerk RWS-2016/50454).

Op 17 februari 2017 heeft Holland Malt aanvullende informatie met betrekking tot het gebruik van hulpstoffen toegestuurd.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Milieu als volgt:

- I. De aan Holland Malt BV verleende watervergunning van 25 februari 2004, kenmerk DNN 2004/1037, het laatst gewijzigd bij besluit van 19 november 2014, kenmerk RWS-2014/51637, te wijzigen;
  - a. De volgende voorschriften worden gewijzigd:
    - voorschrift 1;
    - voorschrift 2;
    - voorschrift 3;
    - voorschrift 6;
    - voorschrift 8;
    - voorschrift 10;
    - voorschrift 11.
  - b. De volgende voorschriften komen te vervallen:
    - voorschrift 4;
    - voorschrift 5;
    - voorschrift 7.
  - c. Er wordt een nieuw voorschrift 12 "Saneringsonderzoek acute toxiciteit ammonium-lozing" toegevoegd.
  - d. Bijlage 2a wordt vervangen door een nieuwe bijlage 2a.
- II. De voorschriften, bijlagen en de begrippenlijst worden vernoemd en vernummerd.
- III. Géén vergunning te verlenen voor het gebruik van hulpstof Divos ADD3 VM16.
- IV. In te stemmen met het gebruik van de overige aangevraagde hulpstoffen.
- V. De nieuwe voorschriften luiden als volgt:

3. Voorschriften

Voorschrift 1. Afvalwaterstromen

1. Het via de aerobe biologische waterzuivering, type membraanbioreactor (MBR) te lozen afvalwater mag alleen bestaan uit de volgende procesafvalwaterstromen:
  - afvalwater van het weken;
  - afvalwater van het kiemen;
  - afvalwater van het eesten;
  - afvalwater van de reiniging van de weekkuipen en kiemvloeren;
  - afvalwater van het reinigen van de bedrijfsvloer.
2. De afvalwaterstromen, als bedoeld in lid 1, worden geloosd conform de rioleringstekening zoals aangegeven in bijlage 2a en bijlage 2b bij deze vergunning.

Voorschrift 2. Lozingseisen

1. Het geloosde effluent van de afvalwaterzuivering, als bedoeld in voorschrift 1, mag de in de hiernavolgende tabel opgegeven concentratiewaarden van de betreffende parameters niet overschrijden. Bemonstering in bedoelde afvalwaterstroom vindt plaats volgens de in de tabel aangegeven frequentie en dient te geschieden op meetpunt 1, zoals aangegeven in bijlage 1, behorende bij deze beschikking. De genoemde parameters dienen te worden bepaald in volumeproportionele etmaalmonsters volgens de eveneens in onderstaande tabel genoemde analysemethoden.

<i>parameter</i>	<i>concentratie (mg/l) ³⁾</i>
BZV	20 ¹⁾
CZV	220 ¹⁾
N-totaal (Kj-N+NO ₂ +NO ₃)	10 ²⁾
P-totaal	2,0 ²⁾
onopgeloste bestanddelen	30 ¹⁾

- 1) De concentraties hebben betrekking op volumeproportionele etmaalmonsters.
  - 2) De concentraties N-totaal en P-totaal hebben betrekking op het voortschrijdend rekenkundig jaargemiddelde van volumeproportionele etmaalmonsters.
  - 3) De in de tabel opgenomen lozingseisen voor BZV, N-totaal, P-totaal en onopgeloste bestanddelen zijn theoretische lozingseisen. De lozingseis voor CZV betreft een empirische lozingseis.
- 2a. Het in een kalenderjaar te lozen debiet van de afvalwaterzuivering mag niet meer dan 300.000 m³ bedragen.

- 2b. Vanaf de start van de parallelle bedrijfsvoering van MBR1 en MBR2 (fase 2) mag het te lozen debiet van de afvalwaterzuivering in een kalenderjaar niet meer dan 560.000 m³ bedragen;
3. In afwijking van lid 1 gelden de normen voor totaal-N en totaal-P niet tijdens de volgende opstartperiodes:
  - a. fase 1 (in gebruik name MBR2), gedurende 3 maanden vanaf de in gebruik name van MBR2;
  - b. fase 2, gedurende 6 maanden vanaf de start van de parallelle bedrijfsvoering van de MBR1 en MBR2.

Voorschrift 3. Meten en bemonsteren

1. De te lozen bedrijfsafvalwaterstromen, zoals bedoeld in voorschrift 1, moeten langs afzonderlijke meet- en bemonsteringsvoorzieningen worden geleid.
2. De te lozen afvalwaterstromen, zoals bedoeld in voorschrift 1, moeten altijd door de daartoe aangewezen ambtenaren kunnen worden onderworpen aan continue debietmeting (met registratie en integratie) en representatieve bemonstering.
3. Bemonstering van het effluent van de MBR1 en MBR2 bedoelde afvalwaterstroom vindt plaats volgens de in de tabel aangegeven frequentie en dient te geschieden op meetpunt 1, zoals aangegeven in bijlage 1, behorende bij deze vergunning. De genoemde parameters dienen te worden bepaald in volumeproportionele etmaalmonsters volgens de genoemde analysemethoden.

<i>parameter</i>	<i>bemonster-frequentie</i>	<i>analysemethode</i>
BZV	wekelijks	NEN-EN 1899-1/2 (1998) of ISO 5815-1/2 (2003)
CZV	wekelijks	NEN 6633 (2006) of NEN-ISO 15705 (2003)
N-totaal (Kj-N+ NO ₂ + NO ₃)	wekelijks	Kj-N: NEN 6646 (2006) of NEN-ISO 5663 (1993); NO ₂ en NO ₃ : NEN-EN-ISO 13395 (2002) of NEN-EN-ISO 15923 (2013) of NEN-EN-ISO 10304-1 (2009)
P-totaal	wekelijks	NEN-EN-ISO 11885 (2009) of NEN-EN-ISO 17294-2 (2004) of NEN-EN-ISO 15681-1 of -2 (2005) of NEN-EN-ISO 6878 (2004) of NEN-EN-ISO 11885 (2009) en NEN-EN-ISO 15587-1 of 2 (2002)
onopgeloste bestanddelen	wekelijks	NEN-EN 872 (2005)

Voorschrift 4. Registratie

1. De volgende gegevens betreffende het afvalwater moeten worden geregistreerd:
  - a. de dagelijkse hoeveelheid afvalwater, zoals bedoeld in voorschrift 1, lid 1, die via meetpunt 1 is geloosd op de Julianahaven;
  - b. de analyseresultaten van de parameters zoals bedoeld in voorschrift 3.

2. De geregistreerde gegevens moeten voor inzage beschikbaar zijn.

Voorschrift 5. Meldingen

Ten minste 5 dagen voordat fase 1 en fase 2, zoals bedoeld in voorschrift 2, ingaan moet dit worden gemeld bij de waterkwaliteitsbeheerder, via het e-mailadres: meldingen-rwsnn@rws.nl.

Voorschrift 6. Maatregelen bij een ongewoon voorval binnen de inrichting

1. Indien zich in de inrichting een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, treft de vergunninghouder, onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Degene die een inrichting drijft waarin zich een voorval, als hiervoor bedoeld, voordoet of heeft voorgedaan, meldt dat voorval zo spoedig mogelijk aan de waterbeheerder.
3. Hij verstrekt aan de waterbeheerder tevens, zodra zij bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:
  - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
  - b. de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
  - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
  - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
4. Zo spoedig mogelijk na een dergelijk ongewoon voorval, moet de vergunninghouder, in overleg met de waterbeheerder gegevens over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Voorschrift 7. Maatregelen bij een ongewoon voorval buiten de inrichting

1. Indien de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam als gevolg van calamiteiten of bijzondere bedrijfsomstandigheden, die niet door de lozing van het bedrijf zelf zijn veroorzaakt, het noodzakelijk maakt ter voorkoming van ernstige verontreiniging van oppervlaktewaterlichaam maatregelen van tijdelijke aard te treffen, is de vergunninghouder verplicht daartoe op aanschrijving van de minister van Infrastructuur en Milieu onmiddellijk over te gaan.
2. Deze maatregelen kunnen slechts bestaan uit het opleggen van niet in deze beschikking opgenomen voorzieningen betreffende de in deze beschikking omschreven lozingen en/of het beperken of staken van de lozing, dan wel deelstromen daarvan.

3. Een maatregel als bedoeld in de voorgaande leden mag niet voor langer dan één, telkens met maximaal net zoveel uren te verlengen, periode van 48 uren worden opgelegd en mag in geen geval ten gevolge hebben, dat de lozing van afvalwater volgens deze beschikking na het vervallen van de tijdelijke opgelegde verplichtingen geheel of gedeeltelijk niet meer mogelijk zou zijn.

Voorschrift 8. Contactpersoon

Wijzigingen van de in de aanvraag aangegeven contactpersoon moeten binnen 14 dagen schriftelijk bij de waterkwaliteitsbeheerder worden gemeld via het E-mailadres: meldingen-rwsnn@rws.nl.

Voorschrift 9. Rapportage onderzoek hulpstoffen met saneringsinspanning A

Aan de waterkwaliteitsbeheerder moet jaarlijks, voor 1 april, worden gerapporteerd over de mogelijkheden voor het toepassen van een milieuvriendelijker alternatief voor Aquacare CIT 48 ten behoeve van de verwijdering van organische aanslag van de condensors.

Voorschrift 10. Beheer, onderhoud en preventie

De in deze vergunning bedoelde lozingswerken en voorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.

Voorschrift 11. Definitieve bedrijfsbeëindiging

Indien de bedrijfsactiviteiten definitief gestaakt worden, moeten zodanige maatregelen worden getroffen dat negatieve beïnvloeding van de oppervlaktewaterkwaliteit wordt voorkomen. De te treffen maatregelen dienen in elk geval te bestaan uit het verantwoord afvoeren van:

- de inhoud van de afvalwaterzuiveringsinstallatie;
- de inhoud van de afvalwatertransportleidingen/bedrijfsriool;
- zuiveringsslib.

Voorschrift 12. Saneringsonderzoek acute toxiciteit ammonium-lozing

1. Uiterlijk 6 maanden nadat het RIVM een gedegen norm voor ammonium heeft afgeleid en de waterbeheerder heeft vastgesteld dat de lozing niet voldoet aan de immissietoets moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder een plan van aanpak met betrekking tot de acute toxiciteit als gevolg van de ammonium-lozing indienen.
2. Het in het eerste lid bedoelde plan van aanpak moet in ieder geval de volgende elementen bevatten:
  1. verlegging van het lozingspunt van de Eemshaven naar het Eems-Dollardestuarium;
  2. toepassen van een diffusor;
  3. saneringsmogelijkheden om de te lozen ammonium-vracht terug te dringen;

4. de kosteneffectiviteit van maatregelen;
  5. de acute toxiciteit van het effluent.
3. Het in het eerste lid bedoelde plan van aanpak moet in overleg met de waterbeheerder worden opgesteld en heeft vóór uitvoering van het onderzoek de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Het besluit omtrent goedkeuring staat open voor bezwaar en beroep.
  4. Uiterlijk 12 maanden na goedkeuring van het onderzoeksvoorstel door de waterbeheerder moet het onderzoek zijn uitgevoerd en de uitkomsten van het onderzoek (het onderzoeksrapport) bij de waterbeheerder zijn ingediend.
  5. Het in het vierde lid genoemde onderzoeksrapport heeft de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Het besluit omtrent goedkeuring staat open voor bezwaar en beroep.

4. Aanvraag

4.1. Aanleiding

Holland Malt BV heeft bij besluit van 25 februari 2004, kenmerk DNN 2004/1037, een vergunning gekregen voor het brengen van stoffen in de Julianahaven. Deze vergunning is door de invoering van de Waterwet en de invoeringswet Waterwet van rechtswege gelijkgesteld met een watervergunning op grond van de Waterwet.

De vergunninghouder vraagt een wijziging aan van deze vergunning, omdat zij werkt aan uitbreiding van de mouterij Eemshaven naar een capaciteit van 280.000 ton per jaar. Deze uitbreiding zal gefaseerd worden uitgevoerd, waarbij begin 2018 een eerste mouttoren in bedrijf wordt genomen en daarmee een aanvullende productie van 70.000 ton per jaar. In de tweede fase wordt capaciteit geïnstalleerd voor de resterende 70.000 ton. De utiliteitsvoorzieningen worden uitgebreid naar deze productiecapaciteit.

De huidige bedrijfswaterzuivering (AWZI) bestaat uit een membraan bioreactor met een ontwerpcapaciteit van 65 m³/uur. Het gezuiverde water wordt deels hergebruikt in productieproces en het surplus wordt geloosd.

De samenstelling van het bedrijfswater wordt gekenmerkt door vooral opgeloste eiwitten en koolhydraten. De onopgeloste deeltjes, zoals kiemen, kaffes en gerstedeeltjes, worden met een zeefbocht uit het bedrijfswater verwijderd.

4.2. Uitbreiding Bedrijfswaterzuivering

Bij de uitbreiding van de bedrijfswaterzuivering heeft Holland Malt de volgende uitgangspunten gehanteerd:

1. uitbreiding van de waterzuivering op basis van MBR techniek;
2. nieuwe buffertank van 3.500 m³;
3. bestaande buffertank wordt omgebouwd tot Bio2 (een actiefslibstelsysteem):
  - a. tweede trommelfilter om water influent naar Bio2 voor te zuiveren;
  - b. slibgehalte 13-14 g/l;
  - c. beluchtingselementen (plaatbeluchters idem aan Bio1) met twee blowers;
  - d. selector van 250 m³, waarin het bedrijfswater en retourslib worden gemengd;

- e. MBR installatie met een ontwerpcapaciteit van 65 m³/uur permeaatproductie;
  - f. tweede *decanter* voor afvoer van surplus slib Bio2.
4. apart gebouw voor huisvesting van membraaninstallatie en decanter.

Deze uitbreiding biedt voldoende capaciteit voor de verwerking van het bedrijfswatervolume en de vuilvracht voor fase 1 en fase 2. Holland Malt houdt de optie open om in de toekomst de vuilvracht van het ingaande bedrijfswater verder te verlagen door een nog te ontwikkelen techniek. Doel van deze voorzuivering is duurzaamheid.

De volgende aspecten dragen bij aan de bedrijfszekerheid:

- 2 gescheiden MBR systemen (Bio1 en Bio2), die separaat van elkaar functioneren;
- *turn-down ratio* MBR ten minste 50%;
- gescheiden slibafvoervoorzieningen per MBR systeem (*decanters*);
- buffercapaciteit bedrijfswater voldoende voor opvang van het bedrijfswatervolume van ten minste 1 productiedag bij 280.000 ton mout per jaar;
- per MBR-systeem ten minste 2 blowers voor zuurstofvoorziening, gestuurd op basis van zuurstofgehalte;
- *inline* fosfaat- en stikstofbewaking in het gezuiverde water.

5. Beoordeling van de aanvraag

De aanvraag voor de wijziging bestaat feitelijk uit een verdubbeling van de hoeveelheid afvalwater als gevolg van een verdubbeling van de productie van mout.

In verband hiermee zijn in relatie tot de watervergunning de volgende aspecten van belang:

- toetsing aan de stand van de techniek (BBT);
- beoordeling van de toelaatbaarheid van de lozing op de Julianahaven met behulp van de immissietoets;
- beoordeling toename van het gebruik van hulpstoffen.

Na de toelichting op de regelgeving en het beleid (paragraaf 5.1), wordt in paragraaf 5.2 op de bovengenoemde punten ingegaan.

5.1. Regelgeving en beleid

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling

heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

De koppeling van saneringsinspanning aan waterbezwaarlijkheid vindt plaats binnen het algemene waterkwaliteitsbeleid dat van toepassing is op de beoordeling van lozingen. Dit waterkwaliteitsbeleid bestaat uit een drietal elementen, die achtereenvolgens als toetsstappen bij de beoordeling van een lozing, in deze volgorde, aan bod komen:

- **Toetsstap 1 - Bronaanpak:** Hierbij ligt het accent op preventie, het voorkómen dat bepaalde stoffen via afvalwater in het oppervlaktewater worden geloosd. In deze stap van de toetsing van een lozing wordt ten eerste beoordeeld welke stoffen vanuit waterkwaliteitsoogpunt toelaatbaar zijn in het te beoordelen (productie)proces en of gebruikte stoffen vervangen kunnen worden door andere, minder schadelijke stoffen (substitutie). Ten tweede wordt beoordeeld in welke mate het toelaatbaar is dat deze stoffen terecht komen in het te lozen afvalwater; hierbij wordt onder meer gekeken of door het aanpassen van processen contact van deze stoffen met water vermeden kan worden en/of deze stoffen hergebruikt kunnen worden. Bij beide beoordelingen wordt erop toegezien dat ten minste de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. Na het doorlopen van deze stap blijft een zo klein mogelijke afvalwaterstroom over die zo weinig mogelijk milieubelastend is.
- **Toetsstap 2 - Minimalisatie:** in deze stap van de toetsing van een lozing wordt beoordeeld in welke mate zuivering van de afvalwaterstroom noodzakelijk is voordat deze in het oppervlaktewater geloosd wordt. Ook bij deze beoordeling wordt erop toegezien dat ten minste de beste beschikbare technieken worden toegepast. Eventuele in wet- en regelgeving van toepassing zijnde emissiegrenswaarden worden hierbij in acht genomen.
- **Toetsstap 3 - Immissietoets:** in deze stap van de toetsing van een lozing wordt beoordeeld of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de eerste twee toetsstappen. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater waarop geloosd wordt en de relevante normen die daarin gelden.

Beste beschikbare technieken (BBT)

De saneringsinspanning geeft het niveau aan van de inspanning die moet worden geleverd om de lozing van een stof te verminderen. Bij het bepalen van de saneringsinspanning wordt gekeken naar de mogelijkheden van bronaanpak (substitutie en procesaanpassing) en minimalisatie (zuivering van de afvalwaterstroom).

Het bevoegd gezag moet bij de uitvoering van bronaanpak en minimalisatie in acht te nemen dat ten minste de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. Het begrip 'beste beschikbare technieken' heeft een specifieke betekenis gekregen in de Europese Richtlijn industriële emissies (RIE) en in de

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Het begrip 'beste beschikbare technieken' is daarin gedefinieerd als: 'voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn. Daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

Handreikingen voor welke technieken onder dit begrip vallen, worden gegeven in de Europese BBT-conclusies (BREF's), diverse CIW-bedrijfstakstudies en Nederlandse BBT-documenten.

In Bijlage I van de RIE is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. In deze bijlage zijn de installaties en activiteiten benoemd. Holland Malt valt onder categorie 6.4b (levensmiddelen). De BREF's of BBT-conclusies uit de onderstaande tabel zijn van toepassing.

Verticale BREF/BBT-conclusie	Voedingsmiddelen, dranken en zuivel
Horizontale BREF/BBT-conclusie	Energie Efficiency

Ingevolge de Nederlandse regelgeving houdt het bevoegd gezag bij het bepalen van de beste beschikbare technieken rekening met deze BREF's/BBT-conclusies, relevante CIW-bedrijfstakstudies en Nederlandse BBT-documenten bij het bepalen van de beste beschikbare technieken. Deze documenten zijn soms echter gedateerd. BBT is een dynamisch begrip hetgeen inhoudt dat nieuwe technieken, die niet in de hiervoor genoemde handreikingen worden beschreven, maar die economisch en technisch haalbaar zijn (vergelijkbare kostenrange en haalbaarheid als de technieken die wel worden beschreven) ook tot BBT kunnen worden gerekend. In die gevallen dient het bevoegd gezag ook deze nieuwe technieken in zijn overweging te betrekken.

Bij het bepalen van de beste beschikbare technieken die in BBT-conclusies zijn vermeld, is al rekening gehouden met de economische haalbaarheid van die technieken. Het bevoegd gezag dient er dan ook van uit te gaan dat de daarin beschreven technieken op voorhand acceptabel zijn vanuit kostenoogpunt. Wanneer geen BBT-conclusies voorhanden zijn of wanneer nieuwere technieken beschikbaar zijn, moet het bevoegd gezag zelf vaststellen welke technieken als BBT kunnen gelden. Daarbij kan het bevoegd gezag ook kostenoverwegingen mee laten wegen. Van belang is dat hierbij geen *individuele* bedrijfseconomische aspecten betrokken kunnen worden. De technieken moeten slechts economisch haalbaar zijn 'in de *bedrijfstak* waartoe de inrichting behoort'.

BBT en een integrale afweging

Het is van belang om bij de bepaling van welke technieken de 'beste' zijn, ook aandacht te schenken aan de gevolgen van die technieken voor de belasting van het milieu in bredere zin. De definitie van BBT spreekt immers over de 'meest

doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen'. Soms kunnen maatregelen die gunstige effecten hebben voor één milieuaspect namelijk leiden tot het ontstaan of erger worden van andere problemen. Dit is bijvoorbeeld het geval, wanneer de (niet juiste) toepassing van een stripper ertoe leidt dat vluchtige milieubezwaarlijke stoffen niet of minder in het afvalwater terechtkomen maar (mogelijk in sterkere mate) in een emissie naar de lucht. Naast het feit dat dit onwenselijke gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit, speelt hier mee dat deze stoffen op een later moment – via atmosferische depositie – alsnog in het oppervlaktewater kunnen geraken en er dus geen (optimale) waterkwaliteitswinst wordt geboekt. Andersom speelt dit effect wanneer bijvoorbeeld een gaswasser gebruikt wordt om onwenselijke stoffen van een luchtmissie in een wateremissie te brengen. Dit betekent dat er aandacht moet zijn voor 'de gevolgen voor het milieu, *mede in hun onderlinge samenhang bezien*'. Door een integrale afweging van de (milieu-)effecten van activiteiten kan worden voorkomen dat zo'n afwenteling per saldo leidt tot een slechtere uitkomst voor het milieu als geheel.

Concreet brengt dit mee dat een techniek in bepaalde gevallen niet als BBT gekwalificeerd kan worden, wanneer deze de emissie van bezwaarlijke stoffen slechts verplaatst naar een ander milieucompartment of wanneer deze er slechts toe leidt dat de stoffen langs andere weg alsnog in significante mate in het oppervlaktewater geraken.

Hoewel hier niet in het algemeen gezegd kan worden in welke gevallen dit precies leidt tot het niet acceptabel zijn van een specifieke techniek, geldt wel dat het bevoegd gezag oog dient te hebben voor deze integrale afweging bij de bepaling van BBT. Zo mogelijk dient deze afweging plaats te vinden in samenspraak met het bevoegd gezag voor de andere milieucompartmenten die in het geding kunnen zijn.

5.2.1. Toetsing aan de beste beschikbare technieken

In de vergunning van 25 februari 2004 is de lozing van het afvalwater afkomstig van de mouterij getoetst aan de stand van de techniek (BBT = best beschikbare technieken). Vastgesteld is dat de zuiveringsinstallatie voldoet aan de stand van de techniek.

In de diverse wijzigingsvergunningen (2009, 2013 en 2014) is de vergunning opnieuw getoetst en waar nodig geactualiseerd.

Vastgesteld kan worden dat de MBR (membraan bio reactor) voldoet aan BBT. Met de geplande productie uitbreiding wordt de bedrijfszekerheid vergroot. Door de nieuwe membraantechnologie, waarbij de filtratie onder een lagere druk plaatsvindt, ontstaat er een betere slibstructuur. Daarnaast continueert Holland Malt het hergebruik van proceswater. Als resultaat hiervan kan Holland Malt tijdens de stabiele bedrijfssituatie aan de huidige lozingsnormen voldoen. Deze worden daarom niet gewijzigd.

Om de opstart van de nieuwe biologische zuivering goed te laten verlopen, worden er op verzoek van Holland Malt tijdelijk aangepaste normen toegestaan. Dit is met name van belang omdat het actief slib zich moet aanpassen aan de nieuwe condities en er slibgroei plaats moet vinden.

Hierbij wordt onderscheid gemaakt in 2 fases.

Fase 1 betreft de opstart van de nieuwe waterzuivering. Fase 2 treedt in werking

bij de in gebruik name van de uitbreiding van de mouterij. Hierdoor ontstaat er een minder stabiele periode door een wisselend aanbod van afvalwater.

De tijdelijke aanpassing van de lozingsnormen heeft uitsluitend betrekking op stikstof en fosfaat. Tijdens de opstartfase wordt er geen norm voor het voortschrijdend rekenkundig gemiddelde voor stikstof en fosfaat gehanteerd. Het goed functioneren van de MBR wordt gegarandeerd doordat de BZV-norm van toepassing blijft. Hiermee wordt de biologische afbraak van het afvalwater geborgd. Daarmee wordt voldaan aan BBT.

5.2.2. Beoordeling hulpstoffen

In de wijzigingsvergunning van 2014 zijn de hulpstoffen beoordeeld. Sinds 2014 is het beoordelingskader gewijzigd. Er is een nieuwe versie van het CIW-document voor het beoordelen van hulpstoffen van kracht geworden.

De belangrijkste wijzigingen zijn de introductie van een nieuwe categorie Z, die staat voor zeer zorgwekkende stoffen en een sterker onderscheid in afbreekbare en niet afbreekbare stoffen.

Inhoudelijk heeft dit beperkte consequenties voor de beoordeling van de hulpstoffen bij Holland Malt. Holland Malt past sinds de beoordeling in 2014 geen nieuwe hulpstoffen toe. Holland Malt gaat van de bestaande hulpstoffen wel meer gebruiken omdat er sprake is van een verdubbeling van de productie- en zuiveringscapaciteit.

Van de in de aanvraag benoemde hulpstoffen geldt de volgende beoordeling:

<i>hulpstof</i>	<i>ABM-score</i>	<i>water-bezwaarlijkheid</i>	<i>opmerking</i>
Prestol K233L	B2	vergiftig voor in water levende organismen	polymeer, wordt verwijderd via het slib
ijzerchloride	C2	weinig schadelijk voor in water levende organismen; komt van nature in het oppervlaktewater voor	anorganisch, wordt verwijderd via het slib
Divo SC VB63	B1	zeer vergiftig voor in water levende organismen	Wordt afgebroken in de biologische zuivering
Divos ADD3 VM16	A1	zeer vergiftig voor in water levende organismen kan in aquatische milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken	
natronloog 33%	B3	schadelijk voor in water levende organismen	
ureum oplossing 40-60%	B2	vergiftig voor in water levende organismen	wordt verwijderd in de biologische zuivering

natriumhyperchloride	B1	zeer vergiftig voor in water levende organismen	door voorkomen van overdosering en aanwezigheid van organische stof in het afvalwater, zeer geringe restconcentraties in het effluent
----------------------	----	---	---

Bestaande hulpstoffen

Door de nieuwe ABM-systematiek hebben de hulpstoffen een nieuwe ABM-score gekregen. De waterbezwaarlijkheid is niet gewijzigd. Er worden geen zeer zorgwekkende stoffen geloosd.

Holland Malt zorgt door middel van *good housekeeping* en procesgeïntegreerde maatregelen dat de lozing zoveel mogelijk wordt voorkomen. De saneringsinspanning wordt aanvullend bereikt doordat de hulpstoffen zich aan het slib hechten of (deels) worden afgebroken in de biologische zuivering. Door de geringe restconcentraties in combinatie met de verwijdering in de zuiveringsinstallatie worden schadelijke effecten bij lozing op het oppervlaktewater uitgesloten.

Nieuwe hulpstoffen

Holland Malt heeft voor de reiniging van de membranen nieuwe hulpstoffen aangevraagd. De middelen vervangen een middel van dezelfde leverancier dat niet meer leverbaar is. Van deze nieuwe reinigingsmiddelen heeft Divos ADD3 VM16 een ABM-score A1. Dit is de hoogste milieubezwaarlijkheid voor stoffen die geen zeer zorgwekkende stof zijn. De reden van deze hoge milieubezwaarlijkheid is het ontbreken van gegevens van de werkzame stof natriumalkylbenzeensulfonaat. Omdat het gebruik van deze hulpstof zou leiden tot een verslechtering van de lozings situatie met een potentieel zeer milieubezwaarlijke stof, wordt het gebruik van dit middel niet toegestaan.

Conclusie

Met uitzondering van Divos ADD3 VM16 wordt er ten aanzien van het gebruik van hulpstoffen aan BBT voldaan. Er wordt met uitzondering van Divos ADD3 VM16 ingestemd met het gebruik van de in de aanvraag genoemde hulpstoffen.

5.2.3. Immissietoets

Reguliere lozing

Omdat de lozing in de nieuwe situatie verdubbelt is de immissietoets opnieuw uitgevoerd. Hierbij is de focus gericht op de meest kritieke parameter: ammonium. Deze kenmerkt zich door een relatief hoge toxiciteit in combinatie met de concentratie in het te lozen afvalwater.

Tot voor kort was het gebruikelijk om lozingen van stikstofhoudende afvalwaterstromen aan totaal-stikstof te toetsen. De norm voor totaal-stikstof is aanmerkelijk minder streng (MTR-waarde is 2,2 mg/l voor zoet oppervlaktewater) dan die voor ammonium-stikstof.

Voor de immissietoets zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

JG-MKN: 0,0180 mg/l (o.b.v. meerjaars voortschrijdend gemiddelde 2014/2015)
MAC-MKN: 0,0214 mg/l (worst-case meetreeks 2014/2015)
achtergrondconcentratie Bocht van Watum: 0,09 mg/l

Lozingsconcentratie:

0,5 mg/l ammonium jaargemiddeld t.b.v. significantietoets;
1,5 mg/l ammonium worst-case t.b.v. toetsing aan MAC-MKN.

Op basis van de bovenstaande uitgangspunten voldoet Holland Malt aan de significantietoets. Holland Malt voldoet niet aan de normtoets. In deze situatie is het van belang om vast te stellen of er acuut toxische effecten kunnen optreden. Door de hoge achtergrondconcentratie voldoet de lozing op de grens van de mengzone voor acute toxiciteit niet aan de norm. De lozing voldoet wel aan de KRW-toets. Dit betekent dat er op het KRW-meetpunt in de bocht van Watum geen meetbare concentratieverhoging wordt waargenomen.

Beoordeling van de immissietoets

In deze vergunning is al eerder vastgesteld dat Holland Malt de best beschikbare technieken toepast. Door de membranen worden de bacteriën in het systeem gehouden, waardoor er in tegenstelling tot conventionele actief slibinstallaties bij Holland Malt geen nitrificerende bacteriën als gevolg van zuurstofloze condities uitspoelen. Hierdoor blijft de concentratie ammonium-stikstof laag.

De norm voor ammonium betreft een indicatie norm. De indicatieve norm houdt onder andere in dat er voor zout oppervlaktewater een extra veiligheidsfactor 10 wordt gehanteerd. Zonder deze veiligheidsfactor voldoet Holland Malt wel aan de norm voor acute toxiciteit. Aan een indicatieve norm kunnen geen vergaande conclusies worden verbonden. Hiervoor is een gedegen norm van belang. Het RIVM dringt aan op het afleiden van gedegen normstelling, zowel voor zoet als voor zout oppervlaktewater.

In de hiervoor geschetste lozings situatie met mogelijk acuut toxische effecten is het van belang dat er onderzoek wordt gedaan naar aanvullende maatregelen. Echter er is al eerder gesteld dat er op basis van een indicatieve norm geen vergaande conclusies kunnen worden verbonden. Dit betekent dat Holland Malt wel een verplichting krijgt voor het uitvoeren van onderzoek naar aanvullende maatregelen, maar dat deze afhankelijk wordt gemaakt van de gedegen norm. Immers als de lozing wel aan de gedegen norm voldoet is er geen aanleiding voor uitvoering van dit onderzoek.

Het onderzoek moet worden gericht om het voorkomen van acuut toxische effecten. Daarbij moet in ieder geval aandacht worden besteed aan:

1. mogelijkheden om de te lozen ammonium-vracht terug te dringen;
2. verlegging van het lozingspunt van de Eemshaven naar het Eems-Dollard estuarium;
3. toepassen van een diffusor;
4. de kosteneffectiviteit van maatregelen;

5. de acute toxiciteit van het effluent.

Tijdpad eventuele sanering

Naar verwachting wordt binnen 6 maanden, gerekend vanaf de datum van deze vergunning, de indicatieve norm voor ammonium vervangen door een gedegen norm.

Wanneer niet aan de gedegen norm kan worden voldaan moet Holland Malt onderzoek doen naar aanvullende maatregelen. Als eerste stap hierin moet binnen 6 maanden een plan van aanpak worden opgesteld. Het plan van aanpak moet zijn gericht op het binnen 3 jaar na het bekend maken van de gedegen norm realiseren van maatregelen. Het plan van aanpak wordt ter goedkeuring aan de waterbeheerder voorgelegd.

Een jaar na goedkeuring van het plan van aanpak moet het onderzoeksrapport aan de waterbeheerder ter goedkeuring wordt toegestuurd. Wanneer de waterbeheerder van mening is dat er over moet worden gegaan tot het uitvoeren van maatregelen, zal dit door middel van een ambtshalve wijziging van de vergunning plaatsvinden. Het bevoegd gezag kan ook tot de conclusie komen dat het niet rendabel is om aanvullende maatregelen te nemen. Het is ook mogelijk om door middel van een ambtshalve wijziging aanvullende voorwaarden zoals een maximale ammonium-vracht in de vergunning op te nemen. Het besluit van het bevoegd gezag staat open voor bezwaar en beroep.

Hulpstoffen

Van de gebruikte hulpstoffen worden geringe hoeveelheden met het effluent geloosd. In 2014 zijn de hulpstoffen getoetst. In de nieuwe situatie wordt er jaarlijks meer van dezelfde hulpstoffen toegepast. De concentratie in het effluent neemt door het toenemende debiet niet toe. De lozingsconcentratie is lager dan de norm, waardoor er aan de immisietoets wordt voldaan.

De nieuwe hulpstof Divo SC VB63 is goed biologisch afbreekbaar, waardoor er een verwaarloosbare restconcentratie na behandeling in de biologische zuivering wordt geloosd.

Conclusie hulpstoffen

De lozing van de hulpstoffen heeft geen significante gevolgen voor de waterkwaliteit en leidt niet tot acuut toxische effecten voor waterorganismen en/of in het sediment levende organismen. Daarom worden er op grond van de immisietoets geen nadere eisen gesteld aan de lozing van deze hulpstoffen.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Eindconclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het wijzigen van de vergunning.

Datum
28 februari 2017

Nummer
RWS-2017/6517

6. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,
namens deze,
hoofd van de afdeling Vergunningverlening,
Rijkswaterstaat Noord-Nederland,

9. Mededelingen

Informatie en bezwaar

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen. Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken?
- Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?

Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de Minister van Infrastructuur en Milieu, ter attentie van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, afdeling Werkenpakket, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht. In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
28 februari 2017

Nummer
RWS-2017/6517

Voorlopige voorziening

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

Afschriften van het besluit

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

1. Gemeente Eemmond,
E-mail: algemeen@eemmond.nl;
2. Provincie Groningen,
E-mail: loketvergunningen@provinciegroningen.nl;
3. Omgevingsdienst Groningen,
E-mail: info@od-groningen.nl;
4. Groningen Seaports,
E-mail: servicedeskdin@groningen-seaports.com;
5. De Waddenvereniging,
E-mail: info@waddenvereniging.nl;
6. De Natuur en Milieufederatie Groningen,
E-mail: info@nmfgroningen.nl;
7. Het Bureau verontreinigingsheffing rijkswateren,
E-mail: cdr-bvr@rws.nl.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
28 februari 2017

Nummer
RWS-2017/6517

Bijlage 1: Begrippenlijst

1. Afdeling handhaving: de afdeling Handhaving van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht;
2. Bevoegd gezag: de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, namens de minister van Infrastructuur en Milieu (p.a. Rijkswaterstaat Noord-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht);
3. Waterkwaliteitsbeheerder: de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, namens de minister van Infrastructuur en Milieu (p.a. Rijkswaterstaat Noord-Nederland, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht);
4. empirische lozingseis: lozingseis die is bepaald op basis van een historische meetreeks van de concentraties stoffen in de lozing;
5. theoretische lozingseis: andere lozingseis dan een empirische lozingseis;
6. Ongewoon voorval: een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
7. Lozingspunt: een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
8. MBR: membraanbioreactor;
9. Bio: actief slibstelsel.

Bijlage 2b: Lozingsituatie

Rijkswaterstaat
Noord-Nederland

Datum
28 februari 2017

Nummer
RWS-2017/6517

26

